

ringskiöld sägs platsen vara: »Söraby skogbacka wid gamla landzwägen emellan Öija och Västermo kyrkior», i B. 766 »Söhr Åby Skogd». Blockets hela höjd 1,77 m upptages av ristningen, bredden är 1,56 m, slingans bredd 7,5—8 cm.

Inskriftens första namn är felristat: : **asmuht**, för **asmuntr** B. 766; det andra är **fraybiurn** med övre bistaven i **f** något mattare än den nedre men omiskännlig, och tydlig prick finnes i **y**. Efter **fraybiurn** finns blott en punkt, efter **litu** på grund av stor skrovlighet i stenen intet skiljetecken. I **kera** är pricken på **e** en utvidgning på staven, alltså möjlig; i **meki** måste **t** **e** antagas för **t** **a** i B. 766 och hos Hermelin, enär uppfattningen **t** visserligen är möjlig i fråga om v. bistaven, men t. h. kan ingen bistav spåras längre än en prick skulle sträcka sig. De följande tre skiljetecknen äro blott en prick, de återstående två kolon. Den avlidnes namn läses i B. 766 och av Hermelin **herbiurn** men pricken på **e** är osäker och måhända en naturlig fördjupning.

Inskriften är följande:

: **asmuht** : **auk** : **fraybiurn** · **litu** **kera** : **meki** · **sirun** · **ät** · **herbiurn** · **fapur** : Utom slingan: **sin** :

5 10 15 20 25 30 35 40 45 50

Översättning: Asmund och Fröbjörn läto göra med segerrunor prydda minnesvårdar efter Härbjörn, sin fader.

Ordet **sirun** förekommer även Sö. 111 Stenkvista som bestämning till **merki** och förklaras av S. Bugge, *Runverser* s. 109 sålunda: »Jeg forstaar **mirk**i (eller **maki**) **sirun** som **merki** *sirýn*. Adjectivet *sirýn*, der er dannet ligesom oldn. *síbyrðr*, indeholder Præfixet *sí-*, der forekommer i nsv. Dialekter, og *rún*. Formen **sirun** for *sirýn* er maaske opstaaet under Indflydelse af de omstaaende Vokaler. Jfr **kinirunar** L. 1553.» (O. v. Friesen är i sin berättelse böjd att läsa **kinlauhar** men nu åter, i *Lister- och Listerbystenarna* s. 15 (Upps. Univ. årsskr. 1916), **kin[r]unar**; ordet bortfaller i alla fall som stöd för ljudövergången **r** till **R** i **sirun**). I de hos Fritzner upptagna sammansättningar med *sí-* är den temporala betydelsen »ständigt» vida övervägande, den lokala förekommer blott i adv. *síbyrðis*, *síbyrt*, »langskibs» och »*sívalr*» »rund», där den kan härledas ur den temporala. Betydelsen vore väl då: »ständigt prydd med runor», vilket ju vore en passande betydelse. Emellertid är därmed icke **R** i **sirun** förklarat; det skulle kunna förklaras, som i **sirubr** Sö. 241, såsom assimilation **R-r** till **RR**, om **sirun** återföres på *sigrrýn* »prydd med segerrunor», jfr *sigrúnar* Sd. 6. Dessa »segerrunor» kunde tänkas vara medel i den strid mot kristendomen, som hammarmärkets bruk antyder, »Måhända är just hammarmärket den »segerruna» som med adj. **sirun** avses, liksom ock S. Lindqvist ATS 20: 1, s. 131 anser, utan att dock närmare motivera sitt antagande.

I samma sidas not meddelas, att prof. O. v. Friesen anser, att runföljden, sådan den står, ej kan ge någon mening utan uppkommit antingen genom avsiktlig omsättning, motsvarande lönnskrift, eller genom fel-skrivning: ristaren hade ämnat skriva **sunir**, men när han skrivit **s**, råkade han hoppa över **un** vilket han först märkte, sedan **ir** blivit inhugget, och sökte gottgöra genom att sätta de felande runorna efteråt, men I. Lindqvist invänder själv mot antagandet av felristning, att samme man ej kan tänkas ha ofrivilligt råkat ut för denna felristning i samma ord på två av de fåtaliga skriftprov vi äga i behåll, antar dock icke avsiktlig omsättning utan tror Sö. 111 Stenkvista och 86 N. Åby huggna av olika personer och att den ene sett den andres verk och i dess mystiske runföljd trott sig finna en på hammartecknet syftande »teknisk term» som han varit angelägen om att själv få begagna, fast han alltså skulle varit okunnig om dess betydelse. Själv menar S. Lindqvist, att **sirun** åsyftat hammarmärket men yttrar sig icke om dess betydelse i så fall. Den av O. v. Friesen antagna ordställningen vore väl blott tänkbar i poesi, men dessa inskrifter äro avgjort i prosa, och **sirun** gör både genom form och ställning intryck av adjektivattribut till *mærki*, varför det synes vara en plikt att söka efter en därför passande tolkning.